

Titania Hardie: Rosens Labyrinth

Forlaget Punktum, april 2011

Skrevet af [Bente Jensby](#) den 22. april 2011

Will har arvet en nøgle efter sin mor. Egentlig skulle nøglen have været nedarvet til en pige – den har været gået i arv fra mor til datter gennem alle generationer siden dronning Elizabeth den førstes tid – men Wills mor fik kun drenge og måtte således bryde linien. Will bliver fascineret af nøglen og giver sig til søge efter den lås, den passer til. Det bliver skæbnesvangert for ham.

Lucy er hjertesyg, så syg at hun skal have et nyt hjerte. Hendes læge, Alex, er Wills bror, og således knytter Lucy og Wills skæbner sig til hinanden og til nøglen og dens mysterium. Det bliver til en jagt gennem tidens tåger tilbage til dronning Elizabeth den første England og centreret om hendes mystiker John Dee. Men det er ikke kun Lucy og Alex, der forsøger at løse det mysterium, som Will afdækkede, andre med mørke hensigter er også ude efter løsningen.

Her er masser af smukke mennesker, kærlighed, spiritualitet, historie og mystik.

Bogen er lidt lang tid om at komme i gang – den starter godt, men taber hurtigt fart, og først halvvejs inde tager den rigtigt fart igen. Det bliver lidt trættende i længden at høre hvor smukke folk er, hver eneste gang de omtales i et nyt kapitel. En enkelt lovprisning af hver person i bogen burde være rigeligt uden at fortælle hvordan lyset i dag rammer heltindens hår og får hende til at stråle helt særligt. Til gengæld er sidste halvdel af bogen bestemt spændende. Læseren skal dog have et åbent sind overfor de ræsonnementer, der stilles op for læsningen af mysteriet, og også for de omstændigheder, der bringer hovedpersonerne sammen. Men har man det, er der udmærket underholdning at finde i Rosens Labyrinth.

Mysteriet er ikke et man som læser selv har nemt ved at løse, heller ikke med de inkluderede kort som hjælp. For de forudsætter en god portion viden om en svunden

tid i især England, om så forskellige ting som William Shakespeares værker og om hvem der havde hvilken elskerinde og hvordan hun så ud. Desuden er der ingen introduktion til brugen af kortene. Man kan godt selv gætte sig til det, men eftersom de først introduceres et pænt stykke inde i bogen, når man at blive lidt i tvivl om man har misset noget. Måske et par clues i toppen eller bunden af siderne, hvor det er relevant at kigge på kortene, ville hjælpe.

Kortene er et spændende fænomen i sig selv, det er et godt gimmick at lægge dem med i bogen. Selvom man nok vil have svært ved at løse dem selv uden hjælp fra bogen er de ganske interessante at have med. Hvis man ikke vil ødelægge sin bog ved at skære dem ud, kan man printe dem fra [forlagets hjemmeside](#), hvor der også er lidt hjælp til at løse dem.

– Bogblogger.dk